

бе си и за васъ, и за тѣй ѡвръме искамы да ви
кажа, какво смы дѣжны да правимъ, за да не
бы са измѣнило или отслабнало съ врьме се-
гашиното ни взаимно расположеніе, а повече и по-
вече да бы порастало, да бы са утвърждавало и
укрѣпавало. — Ъто какво смы дѣжны за това
да правимъ: дѣжны смы да са молимъ на Бо-
га единъ за дрѣгы. Ако сж молимъ единъ за
дрѣгы, нашето расположеніе за вынжгы ще си
остане неизменно; тогазь колкото по-отблизо ще
са запознаваме, толкозь по-добрѣ ще смы рас-
положены единъ къмъ дрѣгы; тогазь и злобыма
дѣхъ не може да посѣли междѣ ны вражда: съ
молитвытѣ, като съ стрѣлы, ще отблъсквамы
всяко негово нападаніе. Да, нищо тѣй не може
да закрѣпи междѣ хората взаимно расположеніе,
както взаимната молитва: тогози непременно
ще обвкнешъ, на когото името по-често помѣнд-
вашъ въ молитвытѣ си. — И най върлытѣ дѣш-
маны ставахъ пріатели, ако да земахъ да са
молатъ единъ за дрѣгы. Безъ взаимна молит-
ва не можемъ са надѣва за взаимно расположе-
ніе, защото тогазь лѣкавыма лесно може да ни
смѣти съ несъгласіе. Тогози быва силенъ лѣка-
выма, когато въ насъ дѣха за взаимна молитва:
той и междѣ братіа посела несъгласіа, той и
дѣца раздѣла отъ родителитѣ нмъ, той и мѣжъ
и жена гы скарева когато тѣ прѣстанхъ единъ
за дрѣгы да са молатъ. И тѣй ако взаимното
наше расположеніе по врьме земне да отслабна,